

VOZÍK V KLEČE? ZAJÍMAVÝ NÁPAD MLADÉ ČESKÉ DESIGNÉRKY.

3.12.2013

Proč na vozíku jen sedět, když to jde i jinak. Bourat stereotypy a přicházet s novými nápady. Přesně to se očekává od mladé generace designérů. V praxi to dokázala realizovat naše úspěšná designérka s mezinárodními zkušenostmi – Věra Kunhartová a její ortopedický vozík Seiza.

Čerstvá absolventka Fakulty umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem svojí diplomovou prací vzbudila mimořádnou pozornost. Tak invenční řešení zásadní inovace ortopedického vozíku se nevidí každý den. Koncept řešení zaujal i na Univerzitě v britském

Loughborough, kde ho autorka skoro půl roku testovala. Po jejím návratu jsem požádal slečnu Kunhartovou, aby čtenářům časopisu Vozíčkář svou novinku představila.

V čem je váš nápad unikátní?

Vozík Seiza je unikátní především možností změnit polohu ze sedící na klečící. Polohování má významný medicínský benefit a mimo jiné napomáhá pravidelné cirkulaci krevního oběhu a slouží jako prevence následných onemocnění (vzniku dekubitů, Flebotrombózy...). Další výhodou je usnadněná manipulace s vozíkem, která byla docílena změnou pozice hnacích kol, zvětšením jejich průměru a náklonem pro lepší otočný moment. Celkově je vozík navržen tak, aby maximálně splňoval potřeby aktivního uživatele, byl co nejvíce odlehčený s požitím moderních materiálů a technologií a možný sestavit i přenastavit přímo na míru uživatele.

Jak se na tuto koncepci tvářili skuteční vozíčkáři?

Bylo těžké přesvědčit lidi, kteří jsou na vozíku celé dny, aby začali přemýšlet o docela jiné koncepci. Na druhou stranu každý, koho jsem oslovila, se mě snažil být nápomocný jak nejvíce mohl. Někteří z nich se dokonce natolik nadchli novým nápadem polohování, že se do toho se mnou ponořili naplno. Přišli se spoustou rad a nápadů. Myslím, že byli nadšeni hlavně z nového pohledu na věc, která se už léta vyrábí bez velkých změn.

Vyrobila jste krásný prototyp. Kolik vás to stálo času a peněz?

Celý projekt byl zdoluhavý a rozsáhlý. Trvalo mě několik měsíců, než jsem vůbec našla správný směr. Dá se říct, že vše vznikalo na principu „pokus omyl“ – neustálého testování, předělávání a výroby nových zkušebních prototypů. Ta spousta hodin cestování po Anglii i po Čechách za konzultacemi s uživateli, fyzioterapeuty, konstruktéry a dalšími se nedá spočítat. Výsledek odevzdaný v rámci roční diplomové práce, který spočíval ve funkčním ergonomickém prototypu, prezentačním modelu 1:3 a všech tiskovinách, byl jen zlomek z celkového množství práce. Je těžké vyčíslit finance, ale do 100 000 Kč mnoho nezbylo.

Jaký připravujete vašemu vozíku další osud?

Plánů mám spoustu a rozhodně vozík nenechám usnout v šuplíku. Nejen že to je věc, které jsem se během své designérské činnosti věnovala nejdéle, ale také si myslím že stojí za to dotáhnout do konce a vyplnit tak další mezeru na trhu. Kromě pokračování ve vývoji se účastním designérských soutěží a plánuji konferenci s uživateli a odborníky. Na současné verzi vozíku je třeba ještě spousta práce a výzkumu, než bude možno vyrobit první 100% funkční prototyp. Největší kámen úrazu jsou ale samozřejmě finance, které proces zpomalují.

Autorka v sobě objevila nespornou schopnost aplikovat zásady konceptu Disruption, čili zpochybňování zavedených pořádků, jak propaguje generální ředitel TBWA Jean-Marie Dru. Bylo by určitě potěšující, kdyby se s výsledky její práce mohli vozíčkáři seznámit v praxi co nejdříve. Do té doby si podrobnosti o zajímavém řešení mobility SEIZA můžete prohlédnout na stránkách <http://www.coroflot.com/verakunhartova/Seiza>. Za úspěšnou práci na novém konceptu ortopedického vozíku je Věra Kunhartová nominovaná do soutěže o Národní cenu za studentský design 2013.

Petr Šika

